Ч. 120 Второкъ 1 червня (13) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и ср. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмініструція: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Ще про вѣденьску демонстрацію.

Въ суботу передъ полуднемъ явили ся у Є. Ексц. Митрополита дальшѝ депутаціи, щобы высказати Єму свое обурене зъ причины брутального нападу на него и радôсть изъ щасливого повороту князя Церкви. Насамперѣдъ явила ся депутація Рады мѣскои пôдъ проводомъ президента Мохнацкого. Въ складъ депутаціѣ входили пп.: вѣцепрезидентъ Мархвицкій, Шаеръ, дръ Рошковскій, Михальскій, Ґетріцъ, Маркевичь, о. Мазуракъ, Сембратовичь и Ревакович. Опôсля були члены Выдѣлу краєвого пôдъ проводомъ Є. Ексц. кн. Санґушка, Маршалка краєвого, а именно пп.: А. Хамецъ, заступникъ Маршалка, дръ Фрацъ Гошардъ, Едвардъ Єнджейовичь, Теофіль Романовичь, дръ Д.Савчакъ и дръ Верещиньскій. Вôдтакъ явили ся вôдпоручники ремѣсничого товариства „Зоря“. Въ полудне були ще: Єго Ексц. Архіеп. Северинъ Моравскій зъ деканомъ капітулы о. Заблоцкимъ и крилошанами оо.: Мазуракомъ, Станьковскимъ и Ленкевичемъ. Була також депутація руска пôдъ проводомъ посла Романчука, до котрои належали: рад. Бережницкій, пос. Барвѣньскій, дръ Омелянъ Огоновскій и членъ Выдѣлу краєвого дръ Савчакъ. На принятю сеѣ депутаціѣ обговорювано подрôбно всѣ важнѣйшѝ справы рускои церкви въ Галичинѣ, а Впреосв. Митрополитъ давъ що до всѣхъ порушеныхъ справъ подрôбнѝ и успокоюючѝ поясненя.

Про нападъ па Є. Ексц. Митрополита у Вѣдни пише кореспондентъ „Дѣла“ такъ: „Громадка Русинôвъ вѣденьскихъ провела Впреосв. Митрополита на дворець Пôвнôчнои зелѣзницѣ. Митрополитъ розпращавши ся зъ супроводившими его, увôйшовъ зъ своимъ капеляномъ, о. Яцковскимъ, до сальонового ваґона въ товариствѣ еп. Куиловского и крил. Бѣлецкого, не замѣтивши нѣчого пôдозрѣного. Мѣжь тымъ явило ся на перонѣ кôльканацять молодыхъ людей и почали крутитись по перонѣ, щось собѣ укладаючи. Оденъ зъ нихъ, найвысшій ростомъ москвофілъ, вôдлучивъ ся, пôдôйшовъ до поѣзду, спытавъ кондуктора, въ котрôмъ купе умѣстились епископы, а потôмъ почавъ заглядати до ваґона, очевидно въ тôй цѣли, щобы розглянути ситуацію. За часокъ зъявило ся въ купе епископôвъ кôлькохъ членôвъ выдѣлу „Буковины“ у фракахъ и бѣлыхъ краваткахъ. Митрополитъ и его товаришѣ подорожи були того пересвѣдченя, що се якась опôзнена депутація. Алексевичь почавъ промову, зъ першу нѣбы серіозну. Зъ початку говоривъ чистонароднымъ рускимъ языкомъ, потôмъ змѣнивъ на язычіе а вкôнци, коли зôйшовъ на лайку, то вже лаявъ по московски. По словахъ его: „Такъ Вы, Ваше Превосходительство везете щасте для Русинôвъ? — Митрополитъ вôдповѣвъ спокôйно: „Такъ!“ И вже тогдѣ Алексевичь кинувъ въ Митрополита яйцемъ и крикнувъ „Pereat Сембратовичь!“ На той крикъ заразъ рознеслись дикѝ крики на перонѣ, де ждали другѝ москвофілы и кôлькохъ радикалôвъ, и зъ перону полетѣли яйця до ваґона. Въ купе зробивъ ся такій заколотъ и обгорнула всѣхъ така паніка, що вже нѣхто й не уважавъ на кôнцеву московску лайку Алексевича. Яйце кинене въ Митрополита трафило въ рôгъ окулярôвъ при оцѣ, розбило ся и впало на пôдлогу, не запечистивши одежи. Натомѣсть яйця, розбиваючись, занечистили одежѣ еп. Куиловского, крил. Бѣлецкого и капеляна Яцковского. Одного зъ напастникôвъ схопивъ за обшивку якійсь офіцеръ, (Wien. Tagblatt каже, що бувъ офіциръ вôдъ артилеріѣ, не вôдъ уланôвъ, але имена его нѣхто не знае. *Ред.*), а другого вытрутивъ кондукторъ. Имена напастникôвъ вже знанѝ поліціи. Характеристична рѣчь, що мѣжь демонстраятами були й такѝ молодѝ люде, що дôзнають ласки вôдъ Сембратовичѣвъ... Рѣчь певна — кôнчить дописуватель — що нападъ бувъ напередъ добре укартованый.

Вѣденьскѝ ґазеты розписують ся широко про москвофільску демонстрацію, але многѝ зъ нихъ пишуть о тôмъ фактѣ зъ грубымъ незнанемъ рѣчи, а декотрѝ навѣть просто тенденційно и выходить майже на таке, якъ колибъ они брали свои информаціи вôдъ москвофілôвъ. Декотрѝ ґазеты, якъ н. пр. W. Tagblatt, представляють рѣчь такъ, якъ колибъ та демонстрація вышла вôдъ Русинôвъ. Вѣденьскѝ ґазеты за проводомъ N. Fr. Presse научили ся называти Русинôвъ, специяльно же народну партію, въ противположеню до москвофілôвъ, „молодыми Русинами“ (Jungruthenen), а що демонстраціѣ допустили ся молодики студенты-москвофілы, то згадана ґазета, користаючи очевидно зъ запутанины въ назвахъ партій называе демонстрантôвъ просто „молодыми Русинами“. N. Fr. Presse зновь подала въ телеґрамѣ зô Львова пôдъ датою 10 с. м. мѣжь иншимъ таку звѣстку: „Митрополитъ Сембратовичь вôдкликавъ нынѣ телеґрафічно візитацію журавеньского деканата, заповѣджену на 12 с. м. Зъ того вносять, що подѣѣ въ Римѣ выкликали межи гр. кат. духовеньствомъ занепокоене“...

Зъ того дня, що и ся телеґрама, знаходимо про той самъ фактъ въ москвофільскôмъ „Галичанинѣ“ таку звѣстку: „Въ понедѣльникъ Впреосвященый имѣлъ начати канон. осмотръ роздольского деканата, однако по поводу розстроенія и утомленія отсрочилъ таковый“.

Що ложнѝ вѣсти розпускали декотрѝ лю-

Всесвѣтна выстава въ Шікаґо.

Минае вже якъ разъ шѣсть недѣль, вôдъ коли выдкрыто въ Шікаґо всесвѣтну т. зв. „колюмбійску“ выставу. Мы, подавши першу звѣстку про вôдкрыте еѣ въ день першого мая, здержували ся доси зъ дальшими справозданями разъ длятого, що выстава, хочь еѣ офіціяльно водкрыто въ згаданôмъ дни, все таки не була ще зовсѣмъ уладжена, ба ще й до нинѣ не зовсѣмъ готова, а вôдтакъ и длятого, що уважали за вôдповѣднѣйше пôдождати на обширнѣйшѝ справозданя заграничныхъ часописей. Се послѣдне выйде въ певнôи мѣрѣ навѣть въ користь для нашихъ читателѣвъ, бо выстава въ Шікаґо есть — якъ то всѣ кореспонденты въ тôмъ годять ся — такъ величезна, якои доси ще не бувало; колибъ оденъ чоловѣкъ вôдъ рана до ночи ходивъ цѣлыми мѣсяцями по выставѣ, то все ще не бувъ бы годенъ всего докладно оглянути и описати. Досыть хиба коли скажемо, що колибъ хто хотѣвъ лишь разъ обôйти кождый будынокъ на выставѣ, не задержуючись впрочôмъ коло него, то мусѣвъ бы зробити якихъ двацять и пять миль ходу, мусѣвъ бы отже добре майже цѣлый тыждень ходити. А кôлькожь теперь треба бы часу, щобы кождый будынокъ и все, що въ нѣмъ выставлено, оглянути, щобы приглянути ся цѣлому рухови и житю на выставѣ и въ мѣстѣ?! Кожде специяльне хочьбы й якъ докладне справоздане не було бы въ силѣ дати повного образу выставы. Мы старали ся отже зôбрати самѝ найцѣкавѣйшѝ вѣсти въ одну цѣлôсть и хочемо тутъ, о скôлько то лишь можна, представити нашимъ читателямъ вѣрный образъ выставы, котра перша може тымъ повеличати ся, що есть справдѣ всесвѣтною, бо на ню зложили ся всѣ части свѣта, хочь на нѣй, що прочôмъ зовсѣмъ природно, передуе Америка, специяльно же Сполученѝ Державы пôвнôчнои Америки.

I.

Дня 9 цвѣтня рано о 9 год. выѣхали мы окремымъ поѣздомъ гамбурско-американьского товариства акційного зъ Гамбурґа до Куксгавенъ и станули тамъ на 11 год. передъ полуднемъ. Есть то мала мѣсцевôсть на лѣвôмъ березѣ устя рѣки Лабы до моря сполучена зъ мѣсточкомъ Ріцебітель и мае всего не бôльше якъ около пôвшеста тысяча мешканцѣвъ. За то есть тутъ великій рухъ торговельный, а лѣтомъ збирае ся тутъ по кôлька тысячѣвъ людей на купелѣ морскѝ. Тутъ пристають также и кораблѣ, але трохи подальше вôдъ мѣста, бо оно не мае доброи пристани для бôльшихъ кораблѣвъ. Теперь будують тутъ пристань а коли она стане готова, то певно зъ теперѣшного мѣсточка зробить ся велике мѣсто. Въ Куксгавенъ зревідовано нашѝ паспорты и ажь тогды забравъ насъ малый пароходъ, котрый въ несповна чвертъ годины пôдвѣзъ насъ до корабля „Августа Вікторія“, котрымъ мы мали ѣхати до Америки. Есть то пышный корабель зъ просторыми якъ салѣ каютами и всякими выгодами; въ ночи освѣтляють его свѣтломъ електричнымъ.

Заразъ по 12 годинѣ пустили ся мы на море, а незадовго потôмъ роздавъ ся першій разъ дзвôнокъ корабельный, скликуючій насъ на снѣдане. Ажь дивно намъ стало, якъ спокôйно плывъ сей корабель; анѣ слѣду не було, щобы вôнъ хитавъ ся. И вѣрити ся не хотѣло, що мы вже на широкôмъ мори; здавало ся, що сидимо десь ще въ якôйсь реставраціи въ Гамбурзѣ. Але коли мы ще сидѣли при столѣ, почала парова свиставка выгравати свôй концертъ, зъ разу зъ довшими перервами а вôдтакъ чимъ разъ частѣйше, такъ, що мы зъ цѣкавости ажь повыходили на палубу. Показало ся, що мы заѣхали въ густу мраку. Въ горѣ понадъ нами було видко сине небо, доокола насъ тоненьку бѣлу поволоку а лишь просто насъ стоявъ густый темный туманъ, море свѣтило ся такъ, що ажь нѣбы искры сыпали ся и намъ здавало ся, що мы видимо дуже далеко; лишь тогды, коли наразъ саме передъ нами вырынувъ зъ мраки якійсь корабель, показало

де, котрѣ ѣздили зъ Впреосвящен. Митрополитомъ до Риму, выходить также изъ згаданои телеграмы, въ котрôй сказано, що деякѣ (einzelne) путники вернувшѣ зъ Риму до Львова розказують, що коли пытано Впреосв. Митрополита въ Римѣ, що князѣ церкви ухвалили на довгихъ сходинахъ зъ Є. Св. Папою и декотрыми кардиналами, то Впреосв. Митрополитъ давъ имъ выминаючу вôдповѣдь и сказавъ, що подасть ся имъ то въ своѣмъ часѣ до вѣдомости. Єсть се доказомъ, що хтось таки изъ самыхъ путниковъ, очевидно также якѣсь москвофилы ширять це й у Львовѣ фальшивѣ вѣсти.

Wien. Allg. Ztg. каже: „Демонстрація ся дає деякимъ коротко-зорымъ політикамъ ажь надто конечный доказъ, до чого вже дôйшла россійска аґітація въ Австріи. Москвофилы, котрѣ все умѣли пôдлещувати ся деякимъ впливовымъ кругамъ и представляти себе яко жертву Поляковъ, скинули маску, бо выступили противъ чоловѣка, безъ сумнѣву народно-рускихъ переконань, противъ духовного и політичного проводиря, котрый мавъ смѣлôсть выступити противъ схизмы и Россіѣ.... Подѣя на дворци Пôвнôчнои зелѣзницѣ достаточно драстична, щобы й слѣпому очи отворити."

Дописъ.

Зъ Зарудець коло Львова.

(Дѣяльнôсть нового начальника и рады громадскои. — Шпихлѣръ. — Вôдкрыте читальнѣ.)

Выборы въ роцѣ 1892 зробили у насъ переломъ всему злому. У насъ були такѣ, котрѣ говорили, що „най такъ буде, якъ бувало!" Але Богу дякувати, до новои Рады громадскои выбрано 12 членôвъ, котрѣ всѣ суть письменнѣ и дбалѣ про добро громады. Но жаль було стало давнымъ; тожь противъ выборôвъ, котрѣ вôдбули ся дня 16-го лютого 1892, внесено протестъ, котрый проволѣкъ справу, хотяй счисту, звышь 8 мѣсячѣвъ; однакъ правда мусить побѣдити, такъ и у насъ ся стало. Протестники лишь мусѣли ще звернути коштôвъ около 20 зр. до касы громадскои. Теперѣшный начальникъ п. Андрей Гой, зъ своими радными починає правдиво поступати такъ, якъ въ кождôй взôрцевôй громадѣ бути повинно.

Позаякъ у насъ лихварѣ ажь надто тягнули зыски за збôже, котре громадяне побирали у нихъ на весняный засѣвъ або на переднôвку, то Рада громадска ухвалила заложити шпихлѣръ, котрый наразѣ числить 20 корцѣвъ збôжа, котре люде зъ подякою уже розôбрали — а дасть Богъ, що за кôлька лѣтъ зросте до тои степени, що буде можна бѣднѣйшимъ и даромъ де що дати.

Але на тôмъ не конецъ, що Рада громадска дбає про економічный розвôй, она памятала также и о душевный кормъ своихъ членôвъ, прото на другôмъ засѣданю обрадили заложити „Читальню", и зложили на тую цѣль вписове; постарано ся о статуты, котрѣ Высоке ц. к. Намѣстництво затвердило, а дня 22 мая 1893, коли були вписанѣ 46 членôвъ, наступило торжественне отворене.

Три выстрѣлы изъ моздѣрѣвъ зô всходомъ сонця заповѣли народне торжество, а о 10-ôй годинѣ розпочато богослужене до котрого станули 5 священикôвъ, а то: Вп. о. Вол. Брылиньскій, мѣстодеканъ зъ Гряды; Вп. оо. Т. Леонтовичъ зъ Зашкова; Волод. Коновалецъ зъ Малехова; мѣсцевый о. Волод. Проскурницкій и укôнченый богословъ М. Клюкъ зъ Зашкова. Проповѣдь въ церквѣ въ честь нашои читальнѣ выголосивъ Вп. о. Волод. Коновалецъ зъ Малехова и тронувъ всѣхъ присутныхъ майже до сльозъ, высказуючи имъ потребу просвѣты нашого темного народу. По богослуженю удались всѣ до хаты, котру вôдступивъ безкористно ч. Михайло Фурта, де вôдбуло ся водосвяте въ присутности всѣхъ священикôвъ зъ окрестности, интеліґенціѣ и звышь сотки селянъ.

По скôнченю водосвятя промовивъ мѣсцевый парохъ, Вп. о. Проскурницкій до членôвъ, выяснивъ имъ цѣль заснованои читальнѣ и заохочувавъ до дальшихъ вписôвъ, дякуючи всѣмъ за ихъ трудъ. По тôмъ забравъ голосъ мѣсцевый учитель Вп. п. Ив. Годованьскій, и высказавъ давнѣйше а теперѣшне положене нашого народа, та въ теплыхъ словахъ заохочувавъ такъ старшихъ якъ и молодшихъ до науки и просвѣты, а рôвночасно предложивъ выбôръ выдѣлу, до котрого вôйшли Вп. о. Волод. Проскурницкій, мѣсцевый парохъ яко предсѣдатель, Вп. Ив. Годованьскій яко заступникъ, п. Андр. Калинецъ яко секретарь, ч. Кароль Процайло яко касієръ и ч. Михайло Фурта яко господарь. Наконецъ вôдспѣвано „Многая лѣта" въ честь Нашого Найяснѣйшого Монарха Францъ Іосифа I и цѣлого Найдостойнѣйшого дому Габсбурґôвъ.

Опôсля вôдбула ся спôльна перекуска и забава зъ спѣвами народными, а по обѣдѣ молодѣжь забавляла ся охочими танцями до вечера. Наконецъ єсть нашимъ обовязкомъ зложити на сѣмъ мѣсци Вп. оо. духовнымъ за ихъ труды щиро-руске Спаси-Богъ! а також прибувшимъ зъ окрестности учителямъ и селянамъ складаємо сердечну подяку. Дай Боже, щобы за нашимъ прикладомъ вступило и бôльше громадъ, а тогды лучша доля загляне въ нашѣ бѣднѣ хаты.

Андрей Калинецъ, секретарь; *Филипъ Решôвскій*, радный; *Франко Решôвскій*, радный.

Переглядъ политичный.

Зачувати, що засѣданя спôльныхъ Делеґацій закôнчать ся около 18 с. м., наколи не проволѣчуть ся демонстраційнымъ выступленємъ Молодоческихъ послôвъ. Здаєсь, що на засѣданяхъ, якѣ мають вôдбувати ся сего тыжня, стане на порядку дневнôмъ ще и справа ческа, наколи президія тому не перешкодить.

На передмѣстю Бзовицѣ въ Празѣ вôдбували ся вчера зборы Молодочехôвъ. Выступивъ бувъ насамперѣдъ головный бесѣдникъ дръ Юл. Ґреґръ и доказувавъ, що теперь настало для Молодочехôвъ користне положенє, бо скôнчило ся пановане шляхты а Молодочехи взяли въ свои руки провôдъ народу. Бесѣдникъ заповѣвъ, що теперь настане ера гуситска. Коли дальшѣ бесѣдники стали выступати противъ правительства, комісаръ правительственный розвязавъ зборы.

Парляментъ нѣмецкій мае бути скликаный на день 11 липня. Зъ кругôвъ дворскихъ доносять, що цѣсарь Вільгельмъ постановивъ особисто вôдкрыти и замкнути парляментъ и не выѣде скорше на пôвнôчь, ажь буде ухвалене предложене войскове.

Становище проводиря сербскихъ поступовцѣвъ, Гарашанина, выкликало въ кругахъ радикальныхъ занепокоєне. Рôжницѣ межи радикалами а поступовцями заострили ся такъ, що можна припускати, що поступова меньшôсть выступить въ скупштинѣ зъ рѣшучою позиціею противъ радикального правительства.

Новинки.

Львôвъ дня 12 червня.

— Для потерпѣвшихъ вôдъ повени въ Галичинѣ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь тымчасову на скору помôчь 1000 зр.

ся, що то лишь намъ таки здавало ся. На передъ корабля стояло трохъ людей, що розглядали ся на всѣ боки а на мôстку корабельнôмъ стоявъ капітанъ неспокôйно и такожь пильно розглядавъ ся, щобы завчасу добачити яку грозячу небезпечнôсть. Вôдъ часу до часу сягнувъ вôнъ рукою поза полотно, котрымъ зъ переду бувъ заслоненый мôстокъ и потягнувъ за трикутникъ, а тогды заразъ вôдозвала ся парова свиставка. Наконецъ треба було спустити котву, бо зô всѣхъ сторôнъ почали вырынати зъ мраки великѣ пароходы, а крôмъ того и дорога була тутъ вузка. Незадовго по тôмъ пôдтягнено котву зновь въ гору и мы переплыли дуже близько попри якійсь корабель, котрого передъ тымъ не було видко. Ажь теперь стало намъ ясно, длячого то такъ часто дѣють ся нещастя на мори черезъ то, що оденъ корабель наѣде на другій и мôцнѣйшій розôбє слабшого. Середъ густои мраки неразъ и найбôльша увага капітана та службы корабельнои не поможе нѣчого. Нашъ капітанъ и офіциры корабельнѣ стояли теперь заедно на своихъ становищахъ и не сходили зъ нихъ анѣ на хвилю.

Мрака все ще не щезала, а мы сидѣли при столѣ та оповѣдали собѣ про небезпечнôсть, яка щасливо проминула и що мы лишь якимсь чудомъ спасли ся вôдъ великого нещастя; нехай бы бувъ нашъ корабель лишь на двѣ долонѣ взявъ ся бôльше на право або на лѣво, то певно або мы або тамтой другій корабель бувъ бы вже розсыпавъ ся на дрôбнѣ трѣсочкѣ, а зъ подорожныхъ бувъ бы певно неоденъ не побачивъ вже бôльше сухои землѣ. Около 11 год. въ ночи мрака розступила ся и на мори стало вже яснѣйше; свиставка парова на нашôмъ корабли перестала свистати и вôнъ мôгъ вже теперь плысти скорше.

Зъ всходомъ сонця наставъ бувъ красный день; море все ще було спокôйне и гладоньке. Всѣ на корабли, не выключаючи и дамъ, котрыхъ тутъ ѣхало богато, спали дуже добре. Та на жаль показалась не задовго зновь мрака и корабель мусѣвъ плысти поволѣйше; повторило ся то саме свистанє паровои свиставки, що вчера, и наставъ той самъ неспокôй, лишь що мы теперь стрѣчали далеко менше кораблѣвъ. Наразъ розступила ся зновь мрака и мы побачили въ свѣтлѣ сонця бѣлѣ крейдовѣ береги Анґліѣ. Мы поминули вже були Доверъ а около 3 год. по полудни плыли попри полудневый рôгъ Анґліѣ, Дендженесъ. Рѣдко коли можна въ каналѣ Ля Маншъ бачити тôлько кораблѣвъ разомъ, якъ мы ихъ сего дня бачили; були тутъ всѣлякѣ, и пароходы и вѣтриловѣ а незаодными тагнули ся далеко двѣ великѣ смуги, одна доломъ по водѣ а друга горою — то сѣрый дымъ зъ комина. О 8 год. вечеромъ станули мы въ Суземтенъ. Тутъ передавъ нашъ корабель почту до Европы, забравъ ще кôлькохъ новыхъ пасажирôвъ и мы пустились въ дальшу дорогу.

Дня 12 цвѣтня уѣхали мы були вже бôльшу часть дороги и погода все була красна, хочь мрака все таки закрывала море. Дорога, котрою теперь плыве ся зъ Европы до Америки, єсть трохи безпечнѣйша, якъ була давнѣйше. Теперь ѣде ся трохи бôльше на полудне, такъ що оминає ся пôдводнѣ скалы коло Новои Фунляндіѣ и пануючу тамъ майже завсѣгды мраку та надплываючѣ сюды часто ледоватѣ горы, але зновь не ѣде ся дуже далеко на полудне, щобы не стрѣчати ся зъ кораблями, що вертають зъ Америки до Европы. Тутъ не видѣли мы вже ажь до самого Ню-Йорку нѣякого корабля. Дорога ся, якъ сказано, безпечнѣйша, але за то трохи довша. Але на корабли було весело и неоденъ зъ насъ бувъ бы охотно и кôлька днѣвъ довше, якъ потреба, ѣхавъ тымъ бôльше, що корабель бувъ запровіянтованый на 30 днѣвъ.

Мы сидѣли якъ разъ за столомъ, коли свиставка своимъ прошибаючимъ голосомъ дала знати, що мы зновь заѣхали въ мраку. Рôвночасно дали зъ горы знати, що на дворѣ стало дуже студено, бо тепломѣръ показувавъ вже лишь три степенѣ тепла. Видко, що нашъ корабель мимо того, що плывъ трохи бôльше на полудне, дôставъ ся въ сторону, де вже недалеко були ледовѣ горы. Море тутъ дуже пусте; лишь оденъ разъ показавъ ся бувъ надъ водою оденъ дельфінъ, вода моря зовсѣмъ оловяного барвы, такъ, що ажь здає ся, що она й мусить бути такъ тяжка, якъ олово. Море тутъ тихе, що навѣть пѣны на его филяхъ не видко. Правда, що й нашъ корабель бувъ высокій; хочь були часомъ и бôльшѣ филѣ, то все таки ихъ ледви можна було добачити зъ корабля. Инша рѣчь пôдчасъ бурѣ; тогдѣ хочь бы й найбôльшій корабель, то лишь маленька лупинка, котрою вода кидає на всѣ

— **Именованя.** Ц. к. краєва Дирекція скарбу именувала адіюнкта податкового Станислава Цѣсельского урядникомъ помôчнымъ для справъ доменокасовыхъ при урядѣ податковôмъ у Печенѣжинѣ.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады пов. въ Яворовѣ зъ ґрупы громадъ сельскихъ розписано на день 17 липня с. р,, а выборы двохъ членôвъ тоиже рады зъ ґрупы бôльшихъ посѣлостей на день 19 липня с. р.

— **Торжество Божого Тѣла** припадаюче на вчера вôдбуло ся у Львовѣ зъ великою парадою. Процесію провадивъ Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ въ асистѣ численного духовеньства. Въ асистѣ взяли участь многи достойники цивільни и войскови. До асисты бувъ придѣленый баталіонъ 55 го полку пѣхоты зъ музикою.

— **Складки на рускій театръ.** П. Николай Крисько властитель дôбръ Попелѣ зложивъ на руки о. сов. Тороньского на будову руского народного театру 10 зр. — О. Володимиръ Лотоцкій зъ Бучача жертвувавъ на цѣль будовы руского театру книжочку удѣлову „Народнои Торговлѣ“ на два удѣлы по 10 зр. и вôдсотки 5 зр. 60 кр. разомъ 25 зр. 60 кр. зъ сердечною дописею За ти дары заявляю прилюдно симъ Добродѣямъ сердечну подяку. — У Львовѣ дня 8 червня 1893. — *Василь Ильницкій* голова комітету.

— **Повѣнь,** котра вже певно послѣдными днями троха застановилась, наробила мабуть найбôльше шкоды въ селѣ Гошевѣ. Минувшои недѣлѣ въ ночи тому тыждень Свѣча вдерла ся до села такъ несподѣвано и нагло, що дуже богато родинъ не могло вже зъ хатъ повтѣкати. Въ понедѣлокъ рано прибувъ имъ зъ першою помочею судья Ковбляньскій зъ Болехова зъ охотничою сторожею и кôлькасотъ людьми. Однако всѣ заходы, щобы дôстати ся до нещастныхъ, були безуспѣшни за для браку приладôвъ ратунковыхъ. Зроблено вправдѣ три траты, та вскорѣ мусѣли люде зъ нимъ повскакувати у воду, бо струя несла ихъ на середину рѣки. Жандармерія такожь нѣчого не вдѣяла. Староство въ Долинѣ выслало комісаря п. Тебінку, а вскорѣ прибувъ и староста п. Навроцкій. Зателеграфовано до Намѣстництва зъ просьбою о піонерôвъ, котри й прибули въ середу о 2-ôй годинѣ по полудни. Вôддѣлъ зложеный зъ 35 людей и поручника п. Кулѣ зъ 6 чайками заѣхавъ на мôстъ зелѣзничій въ Гошевѣ, зъ-вôдки спущено заразъ чайки на Свѣчу и піонеры дуже зручно, але зъ трудомъ, плывучи пôдъ воду дотерли до села. До 6-ои годины вечеромъ уратовано сорокъ кôлька особъ. О 7-ôй, коли вояки пожививились, пустились знову на воду, щобы ратувати прочихъ нещастныхъ. Взагалѣ обчисляють 45 залитыхъ хатъ, въ котрыхъ лишило ся до 200 особъ. Поручникъ п. Куля, досвѣдный піонеръ, каже, що ще не мавъ въ своѣй службѣ такъ тяжкого терену. Староста все приѣзджає до Гошева, роздѣляє уратованымъ хлѣбъ и горѣвку, беручи поживу зъ Болехова. — Заки прибули піонеры, вôдзначивъ ся жандармъ Рехтвеґъ зъ Болехова, бо въ повнôмъ уборѣ перейшовъ воду, бродячи по шию, и выратувавъ жѣнку зъ 5 дѣтьми. Розпука жѣнки по утратѣ добутку була такъ велика, що користаючи зъ низшого стану воды, пожививши ся трохи, вернула назадъ до хаты, зъ котрои не хотѣла дати себе знову вывести, кажучи, що, „если хата єѣ гине, то мусить згинути и она зъ дѣтьми“. Выдѣлъ повѣтовый въ Долинѣ ухваливъ 200 зр. на першу помôчь для Гошова.

— **Зъ Балич подорожныхъ** пишуть намъ: Въ дняхъ 6, 7 и 8 с. м. вломила ся рѣка Свѣча, що плыве зъ Бескида, вôдъ границь Соколова до села Балич подорожныхъ и залила цѣле село, навѣть церковь и школа стояли пôдъ водою. Вода перервала бôчну дорогу и засыпала всѣ поля шутромъ и пѣскомъ. Въ селѣ наставъ бувъ страшенный плачь и крикъ, жѣнки заводили, дѣти плакали а всѣхъ обгорнувъ страхъ и сумъ. Переляканй люде, якъ могли, утѣкали зъ худобою на высшй горбки и бѣдували тамъ цѣлыми днями и ночами. Громада зъ плачемъ выглядає якои помочи. Зъ Балич выбирає ся депутація до Є. Ексц. п. Намѣстника, котра має просити, щобы повысше Соколова выкопати нове русло рѣки и вôдвернути єѣ вôдъ Балич и Ланôвъ.

— **Розтратованй конемъ.** Вчера рано стала ся у Львовѣ при ул Казимирôвской страшна пригода. Якійсь сполошеный кôнь впавъ коло церкви св. Анны на дорожку ч. 124 а вôдъ того сполошивъ ся кôнь дорожкарскій и пустившись зъ мѣсця ставъ гнати ул. Казимирôвскою та потратувавъ четверо людей: зарôбницю Матрону Пецко тяжко а Герша Розенфельда, Вольфа Ека, Маркуса Барала и Маркуса Розина легко. Повѣдомлена о тôмъ стація ратункова выслала заразъ на мѣсце возъ ратунковый, а лѣкарѣ дръ Гельманъ и дръ Чарникъ удѣлили покалѣченымъ першои помочи. Тяжко покалѣчену Матрону Пецко треба було вôдослати до шпиталю.

— **Обманець.** О. д-ръ Бартошевскій остерѣгає въ Przegląd-ѣ публику львôвску передъ обманцемъ, котрый ходить по домахъ и выдурює грошѣ. Сей обманець — бѣлявый, середного росту, на лици худый и блѣдый — приишовъ до о. Бартошевского, представивъ ся яко Александеръ Теляковскій, ученикъ школы дубляньскои и сынъ грекокатолицкого пароха въ Бучачи, та просивъ позычити єму 45 зр., бо кравець, котрому виненъ грошѣ, хоче внести жалобу до суду и се могло бы пошкодити єго студіямъ и промоціи. О. Бартошевскій повѣривъ словамъ обманця, давъ єму 45 зр., и велѣвъ пôдписати реверсъ, що буде сплачувати позычку по 3 зр. мѣсячно. Обманець пôдписавъ реверсъ, але о. Бартошевскій не бачивъ нѣоднои раты. О. Бартошевскій написавъ про все до о. Теляковского, але сей вôдповѣвъ, що обманець не єсть єго сыномъ.

— **Крадѣжь у монастири чудôвскôмъ.** Зъ Москвы прийшла коротка телеґрама, що предметы, скрадженй въ чудôвскôмъ монастири, вôднайдено — де и якъ, не пишуть. О тôй крадежи писали мы тому кôлька днѣвъ.

— **П. Опуфрій Плазиньскій,** господарь въ Грабôвци почта Богородчаны, робить краснй крѣсла и крѣселця зъ гнутои лѣщины, а такожь кошѣ зъ луговины (лозины). Поручаємо єго ласкавымъ взглядамъ и памяти нашихъ краянôвъ.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха за минувшй добы** чисячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 10 до 12 год. въ полудне дня 12 червня середна теплота була + 15·6° Ц., найвысша + 17·5° Ц. вчера по полудни), найнизша + 22·0° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (764). Вѣтеръ буде полуднево-захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до + 17·0° Ц., небо буде переважно захмарене, дощу не буде, погода, можлива буря.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 10 с. м.: пшениця 8·60 до 9·—; жито 6·25 до 6·70; ячмѣнь 5·20 до 5·80; овесъ 6·50 до 6·80; рѣпакъ 13·— до 13·25; горохъ 5·50 до 8·—; вика 5·— до 5·60; насѣнє льняне 11·75 до 12·—; бôбъ 9·— до 11·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка 8·— до 9·—; конюшина червона 65·— до 72·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 26·—; анижъ 36·— до 37·—; кукурудза стара 5.75 до 6·—; нова —·— до —·—; хмѣль 65·— до 70·—; спірітусъ готовый 15·— до 16·50.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Клядно 12 червня. Вчера застрайкували робôтники въ двохъ дальшихъ закопахъ товариства зелѣзницѣ державнои. Доси страйкує всего 930 робôтниковъ, а можна припускати, що страйкъ розширить ся на цѣлый ревіръ клядпôвскихъ копалень.

Бѣлградъ 12 червня. Зачувати, що міністеръ войны Франасовичь хоче конче зô взгляду на станъ здоровля уступити зъ кабінету. Въ кругахъ войсковыхъ думають, що єго наслѣдникомъ буде ґен. Хорватовичь.

Атины 12 червня. Вчера пôдписало правительство угоду въ справѣ новои позычки зъ Йоньскимъ банкомъ яко заступникомъ лондоньскои фірмы Гамбро.

Римъ 12 червня. „Агентія Стефаніого“ доносить, що въ офіціяльныхъ кругахъ петербурскихъ уважають поголоску о порозумѣню Франціѣ зъ Россією въ справѣ абессиньскôй чистою выдумкою.

Софія 12 червня. Вѣсть о подорожи кн. Фердинанда до Сінаю єсть зовсѣмъ безосновна.

Каіро 12 червня. Шѣсть сокъ арештантôвъ працюючихъ въ ломахъ камѣня коло Тура хотѣло втѣкати; трицять зъ нихъ убито на мѣсци, одинайцять утекло а прочихъ половлено.

боки. Нашъ капітанъ розказувавъ намъ, що филѣ бють тогды такъ высоко, що хочь нашъ корабель пôднимає ся понадъ воду на близько 9 сяжнѣвъ, то филѣ ажь черезъ него перескакують и неразъ позагинають на нѣмъ зелѣзне поруче.

Але нѣхто не повѣривъ бы, якъ то на такôмъ корабли ѣде ся спокôйно и безпечно середъ тихого моря. Навѣть коли море трохи неспокôйне, можна на столѣ въ корабли выгôдно писати, якъ въ хатѣ; по вузонькихъ сходахъ можна безпечно выходити на верхъ и сходити въ долину, а навѣть, коли кто любить, можна спокôйно проходжувати ся на верхнôй палубѣ. Доси пôзнали мы лишь одного ворога кораблѣвъ, хочь, що правда, одного изъ найгôршихъ, т. є. мраку. На сухôй земли — зъ выимкою хиба одного Лондону — не мають и понятя, що то значить мрака. Безпосередно передъ нами вырынає корабель, такъ близько, що коли нещасте хоче, то вже годѣ, щобы оденъ на другого не наѣхавъ; всяке свистанє паровою свиставкою и трубленє паровою трубою не помагає нѣчого, бо середъ густои мраки трудно розпôзнати, зъ вôдки несе ся тôй голосъ и де тôй корабель, що дає знакъ осторогы. Скоро лишь покаже ся мрака, то заразъ замыкають въ корабли всѣ ґлипки и отворы такъ, що навѣть въ такôмъ выпадку, колибъ оденъ корабель наѣхавъ на другій и зробивъ въ нѣмъ дѣру, то вода дôстає ся лишь до тои части корабля, въ котрôй зробыла ся дѣра. Черезъ цѣлый часъ мраки стоить капітанъ на своѣмъ мôстку, а коло машины стоить старшій машиністъ, котрый въ однôй хвили выконує всѣ приказы капітана. Нашъ корабель мавъ до того ще й двѣ машины, такъ, що колибъ въ однôй було бы що попсувало ся, то въ тôй хвили могла заразъ друга войти въ рухъ. Вся служба на корабли сповняє свои обовязки такъ совѣстно и точно, що й не диво, що всѣ пасажиры на корабли чують ся такъ безпечни, якъ колибъ на сухôй земли.

Дня 13 цвѣтня переплыли мы були 436 морскихъ миль, а мали ще передъ собою 720 миль, цѣла же дорога зъ Куксгавенъ ажь до Нового Йорку выносить 3120 морскихъ миль або 780 миль звычайныхъ. Пôзно вечеромъ вдѣли мы на пôвночи свѣтло вôдъ якогось парохода, котрый, якъ здавало ся, плывъ скорше, якъ мы; здаєсь, що то бувъ американьскій корабель, котрый насъ перегонивъ и станувъ скорше въ Ню-Йорку. День 14 цвѣтня проминувъ досыть неспокôйно, бо вже всѣ лагодили ся до выходу зъ корабля. Наконець дня 15 цвѣтня рано станули мы коло Сенді Гукъ. Сторожѣ корабельнй побудили пасажирôвъ. Мы убрали ся чимъ скорше и чекали на доктора зъ Ню-Йорку, котрый мавъ зробити на корабли ревізію санітарну. Вôдбула ся наконець и ревізія, а мы при звукахъ музыки поплыли зъ вôдси пôдъ саме мѣсто.

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Газеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ газетъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.